

Sygn. akt II Ka 195/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2022 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: sekr. sąd. Marta Burek

przy udziale prokuratora Magdaleny Intryś

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2022 roku

sprawy M. D. (1) i M. D. (2)

oskarżonych z art. 222§1 k.k. i art. 226§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców obu oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Turku

z dnia 22 marca 2022 roku sygn. akt II K 477/21

- Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.**
- Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. kwotę 516,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. D. (1) z urzędu w postępowaniu odwoławczym.**
- Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. B. kwotę 516,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. D. (3) z urzędu w postępowaniu odwoławczym.**
- Zwalnia obu oskarżonych w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym i opłat.**

Robert Rafał Kwieciński

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 195/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Turku z dnia 22 marca 2022r., sygn. akt II K 477/21

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. Obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na wynik postępowania a mianowicie art. 7 kpk poprzez dowolną a nie swobodną ocenę dowodu z wyjaśnień oskarżonego, a w konsekwencji odmowę wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego i uznanie go za winnego zarzucanego mu czynu,</p> <p>2. Obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na wynik postępowania, a mianowicie art. 7 kpk poprzez dowolną a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i przyjęcie, że oskarżony jest osobą zdemoralizowaną a w konsekwencji niezastosowanie w stosunku do niego art. 10 § 4 kk,</p> <p>3. Niesłuszne zastosowanie wobec oskarżonego M. D. (1) obowiązku powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w sytuacji gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje na nadużywanie przez oskarżonego alkoholu,</p> <p>4. Rażąca niewspółmierność orzeczonej kary przekraczającą swoją dolegliwością stopień winy i społecznej szkodliwości czynu wyrażającą się w nadmiernym i</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>niesłusznym wyeksponowaniu po stronie oskarżonego okoliczności obciążających oraz braku dostatecznego uwzględnienia szeregu istotnych okoliczności łagodzących</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą przeprowadził Sąd I instancji. Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 kpk), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 kpk) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy.</p> <p>Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 kpk.</p> <p>Wbrew twierdzeniom skarżącego obrońcy Sąd I instancji dokonał prawidłowej analizy całokształtu zachowania się oskarżonego przypisując mu ostatecznie sprawstwo w zakresie czynu z art. 222 § 1 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p> <p>Wbrew twierdzeniom skarżącego obrońcy – Sąd I instancji dokonał prawidłowej analizy wyjaśnień oskarżonego M. D. (1), odmawiając im częściowo wiarygodności.</p>		

Nie sposób, bowiem uznać, iż zachowanie tego oskarżonego wynikało z postawy funkcjonariuszy Policji, których zachowanie odebrał jako zagrażające. Na takie uznanie nie pozwala zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zeznania funkcjonariuszy policji tj. M. K. i D. Z. a także zeznania pozostałych świadków i rzeczowy materiał dowodowy.

Już z samej notatki urzędowej z miejsca zdarzenia (k.1) wynika, iż oskarżony M. D. (1) wyrażał agresywne nastawienie wobec funkcjonariuszy policji i nie chciał dostosować się do poleceń przez nich wydawanych.

Analogicznie należy traktować zarzut obrońcy oskarżonego w zakresie przyjęcia przez Sąd I instancji, iż oskarżony jest osobą zdemoralizowaną. W ocenie Sądu Odwoławczego – ustalenie takie jest w pełni zasadne a pozwala na to dotychczasowe zachowanie się oskarżonego, w szczególności stosowane dotychczas wobec tego oskarżonego środki wychowawcze.

Wbrew twierdzeniom skarżącego obrońcy, zasadnym również okazał się nałożony przez Sąd I instancji na oskarżonego M. D. (1) obowiązek powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Stara się , bowiem nie zauważać tenże skarżący, iż oskarżony mimo swojego młodego wieku – zarzucanego czynu dopuścił się będąc pod wpływem alkoholu.

Również zarzut apelacji, dotyczący rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec oskarżonego okazał się niezasadny. Wskazać należy, że zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas,

„gdy kara, jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy - innymi słowy, gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Niewspółmierność więc zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa, nie odzwierciedla należycie stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary (wyrok SN z dnia 11 kwietnia 1985 roku, V KRN 178/85).

Zgodnie z art. 438 pkt 4 k.p.k. ta niewspółmierność kary musi być „rażąca”, bowiem w ramach tej przyczyny odwoławczej chodzi o różnice ocen o charakterze zasadniczym.

Uznać należy, że Sąd Rejonowy przy wyborze kary i jej wymiarze, wbrew twierdzeniom obrońcy, przeprowadził wszelkie te dowody, które leżały u podstaw rozstrzygnięcia w przedmiocie wymiaru kary względem oskarżonego, a swoje stanowisko w tym względzie uzasadnił. Sąd odwoławczy stanowisko to podziela. Niewątpliwie bowiem ustalone okoliczności przedmiotowe i podmiotowe przypisanego oskarżonemu czynu, a także prezentowane przez wymienionego właściwości i warunki osobiste powodują że niepodobna jest skutecznie wywodzić, że wymierzona oskarżonemu kara razi surowością. Jakiegokolwiek łagodzenie wymierzonej kary nie znajduje należytego oparcia pośród zasad i dyrektyw wymiaru kary określonych w treści art. 53 k.k.

<p>W przypadku oskarżonego M. D. (1) Sąd I instancji ustalił w sposób indywidualny w stosunku do sprawy wymiar i rodzaj orzeczonej kary, mając na uwadze fakt, by dolegliwość wymierzonej kary nie przekroczyła stopnia przypisanej sprawie czynu zabronionego winy. Sąd słusznie przyjął, że kara 6 miesięcy ograniczenia wolności jest karą odpowiednią do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.</p> <p>Zdaniem Sądu Odwoławczego, orzeczona przez Sąd Rejonowy kara jest karą współmierną do stopnia społecznej szkodliwości, przypisanego oskarżonemu czynu, nie przekracza stopnia winy sprawy. Ponadto w ocenie Sądu Odwoławczego, orzeczona kara spełni cele prewencyjne wobec oskarżonego, jak również da zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie zmianę zaskarżonego wyroku i zastosowanie wobec oskarżonego środków wychowawczych przewidzianych dla nieletnich</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji i uznał, iż zarówno sprawstwo i wina jak i orzeczona kara ocenione zostały przez Sąd I instancji prawidłowo</p>		

1OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE	
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.		Przedmiot utrzymania w mocy
0.1 Sprawstwo i wina oskarżonego a także orzeczona kara		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Sprawstwo i wina oskarżonego oraz orzeczona kara nie budzi wątpliwości		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.		Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany		

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1 Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	Sąd na podstawie §17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) zasądził
3.	
4.	

od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. B. kwotę 516,60 złotych (w tym VAT) z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. D. (1) z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sąd na podstawie §17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. B. kwotę 516,60 złotych (w tym VAT) z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. D. (3) A. J. z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

1PODPIS

Robert Rafał Kwieciński

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina ,sprawstwo , kara		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana